

Tautiečiai!

Dabartiniu metu prieš mus stovi vaizdai, kurie verčia kiekvieną dorą tautietių-lietuvių plačiau apgalvoti savo individualią ir visos mūsų tautos istorinę praeitį, nustatyti savo ir tautos atėjies perspektyvas.

Kiekvienas žmogus buvo blaškomas karo audrą, nešė sunkią gyvenimo naštą, pakrautą egoizmo, keršto bei politinės represijos ir barbarizmų. Kiekvienas puikiai supranta visas klaidas, kurias atnešė ir toliau neša parazitinį toksiną, nuodijantį mūsų tautos praeitį, dabarty įbrėždamas vis gilesnes ir skaudėsnes žaizdas ateičiai.

Visos šios klaidos, visi šie nuodijantieji pradai išplaukia iš kiekvieno mūsų asmeninės savigarbos, niekinant, nustumiant kitą, negerbiant kitų kaip pats save.

Mes gerai žinome kokiose sąlygose mūsų seneliai, protėviai neše carizmo priespaudą. Jie šimtais metų išslaike negestančią tautinę žariją. Išlaikė tautą gyvą ir padėjo pamatus ateičiai. Šiandieną kai kurie mūsų tautiečiai pasiduoda bolševizmo įtakai, asimiliuoja jo supuvusius papročius, neriasi jo su-neštame dumble, pasiduodami gyvuoliškų instinktų įstatymams, žūsta patys traukdami į pražūtį vis daugiau ir daugiau aukų iš mūsų tautos kuno.

Šiandieną dar daugelis iš mūsų tau tiečių nenori prisipažinti tolygiai vertu asmeniu kitą, ieškodami klaidų kitame, visai nematydami savęs. Išmetame ir ne klausome įstatymo: "...mylėk savo artimą kaip pats save", išmesdami šį, neju ciomis išmetame ir eilę kitų, kas silpni na ir žudo mūsų dvasines ir fizines jėgas. Išsiblaškėme tarpusavy, nepasiti kėdami vieni kitais, statydamis save aukščiau negu kitą, ieškome paklusnumo, patys būdami nepaklusnūs. Kiekvienas iš mūsų galvoja apie ateitį, bet daugumas - vien tik apie save, apie savo asmeninę ateitį, užleisdami bolševikiniu rūku akis, nuodija tautiškumą ir mina po kojomis visus idealus.

Šiandieną lietuvių yra išblaškyti po visą pasaulį. Kiekvienam krašte atrasi gyvenančių lietuvių. Tačiau ne visur jie yra vienodai tautiškai susipratę. Nemaža dalis lietuvių, nors ir nebūdami savame krašte, dega tikra lietuviška ug-nimi, brolis̄ka meile, dėdami visas sa-vo jėgas Tėvynės gerovei.

Mūsų tauta yra iš tų tautų, kuri su-
geba apginti savo interesus, kuri suge-
ba pasipriešinti priespaudai. Tai mums
rodo visa mūsų istorija iki paskutinių
puslapių - partizaninių kovų prieš rau-

donaij slibiną. Nors daug mūsų brolių žuvo didvyriais nelygioje kovoje su bolševikais, bet jie įrodė pasauliui, kad lietuvių tauta yra gyva, kad jos sūnūs moka laisvę mylėti ir už ją kovoti.

Klysta tie, kurie galvoja, kad jie laisvę iškovos kiti, kad tokia laisvė būsanti pilnavertė. Ne! Laisvė yra perkama krauju ir pasiaukojimo kaina. Išvadavimas - tai tik pakeitimasis formas. Tokia "laisvė" ne laisvė ir ji neturi stovėti mūsų veiklos tikslu perspektyvoje. Kaip ir kiekvienam egzistuojančiam individui, taip ir mūsų tautai, stovėjo ir stovi daugybė kliūčių, su kuriomis jai reikės susidurti, ir mes jas privalėsime pergalėti. O kad būtume tam pajėgūs, turime išugdyti glaudžius tarpusavio ryšius, jungiančius mus visus į vieną bendrą vienetą, aukštą pareigos ir atsako-mybės tautai jausmą. Kaip kiekvienas mechanizmas, sudarytas iš įvairių dalų, taip ir mūsų tauta yra savotiškas mechanizmas, o mes - jo dalys. Kiekviename mechanizme atitinkama dalis yra būtina ir ji išpildo savo funkcijas, be kurios, mažiausios dalies, yra jaučiamas trūkumas. Taip ir mes turime būti tvirta ir atsakinga tautinio mechanizmo dalimi atlikdami savo pareigą, ir turime tarnauti taip, kad ji judėtų. Tik tuomet tauta bus gyva ir stipri.

Mūsų pareiga, kaip tikrų tautos sūnų - gerbti ir mylėti savo tėvynę, kuri mums suteikė garbę būti joss vaikais ir gyventi Marijos žemėje - didvyrių žemėje, kurios vardas nuo senų laikų žinomas pasaulyje, kurios laukuose glūdi milžinkapiai, liudijantieji tai, kuo mes buvome ir kuo mes turime būti. Mūsų ateitis ir jos gerbūvis priklauso nuo mūsų pačių. Todėl reikia būti pasiruošusiems būti pavyzdžiu kitiams, stoti į nenuilstamą darbą vienam už visus, visiems už vieną, pastatyti visų pagrindų pagrindu mūsų tautos gerove - Nepriklausomybe.

Mes privalome sutelkti visas jėgas vieningumo ir solidarumo ugdyme, turime burtis į vieną tautinę liniją, keldami tautinę sąmonę, stoveti tautiškuo sargyboje. Tik tada galėsime atsiekti tai, ką praradome karų audrose ir ilgametėje vergijoje.

Tik su tvirtu gyvenimo pagrindu,

Tartiecia!

Dabar trinie metu prieš mūs stovi varždai, kurievarės tiekvienu dora taurėtis - lichtvī plati opgalvoti, tiek savo invaduotinę iš visos mūsų Taurės išvarėti, neįstytę, savo ie visos Taurės atsities neįstytin.

Tos operacijos pėsčiųjų varas.
Kiekvienas žmogus buvo aplankomas karo orde-
nėse sunku gyvenimo našta pokrovui egzistuo-
kėjo bei politinės represijos tebarboražtui. Kiekvi-
nas perkiukai suprato visas klaidas, kurias atneše iš
Tolišio nėšta paruošinti Toltinių nuodujinių mūšyje ir
Tos praeityje dalyvaujančios žemės.
Tolines žemės.

Viešos šios klaiciodės, visi ūtie nerodijončiai pradoti, išplačiantis iš kiekvieno miesto gomerinės sanguinės, nė
kinant, nerstermiant laiką, neįgeriant kiltę kaičiai
pačių save.

Mes gerai žinome kokiosose salygose mūsų senė-

laij, prošteriai nėč ežiužmo prieprovoda. Jie įsimtis
mely išlūkta negestantių laužinų žemiją. Išlūkti
Taurų gysa ir pabėgo pamausis dėlėtai. Siandien
kai kuris mūsų taiklečius pasirodo bėlėvėjais (takai
asimiliavęs į supurvesus popiečius, neįrodo jo sunesė-
dumą), pasiduodamis gyvuliuose rinklinkei istatymais
zustoja patys. Taiklečius iš praečių iš daugiausiai
dažnųjų auksų yra mūsų taurės kaimo.

Siandieninė taurės kaimo yra mūsų Taurėličių nonoro
paipazinti teligijos velei asmeninių kitoje teichodam
klėtėje, kaimene, visgi nematydamis svarių. Žiemosmete
ir nektarase metu išstūmo, – gerbi karo astemo
kaip patys save!, išmėdami iš išstūmo punkta
neukomis išmetame iš eilė kiti, kaos elispinė
ir žaido mūsų dravosines iždūmes jogas. Jis-
siblaškeme Taipusavų nepabilikedam vienam
kitelis, stolydami savo orkiščiaus negu kito.
Jei komie paktusumo patys bandomi nepabil-

Iusnigis. Kickvienas iš mūsų galvoja apie ateitį, bet daugumas vien tik apie save, apie saro asmeninę ateitį, užterzdami bėlščiui kinti reikių atskirti, nuodėjus fiktiškumą ir mina pokojoems visur idealius.

Sloninėje literatūroje išlaikytų pavyzdžių yra labai daug. Jie įrodo, kad išlaikymas buvo svarbus. Kiekvienam krašte atsisiųtus išlaikymo priemonėms buvo būtina išlaikyti savo kultūrą ir tautinį susirotele. Nėra žinoma, kuo daugiau išlaikymo priemonių buvo naudoti. Išlaikymo priemonėmis buvo išlaikyti išlaikymo priemonės, kurios buvo naudoti išlaikymo priemonėms. Tarp išlaikymo priemonių buvo išlaikymo priemonės, kurios buvo naudoti išlaikymo priemonėms.

visas savo liegus, kuriems gerovę.
Mėsų būsta, o tai iš laukų, kurį surę-
ba apgintę savo interesus, leidžia sugelbėti
priestėjimą priespašorai. Tačiau mums rūdai, visa
mūsų istorija liegi paslėptinių pastangų – tai
teigiantis kovos pries žaudėjimą slibiną.
Tačiau dėl mūsų buolių žūvo dalyvavęs
neligijos kovoje su baltosvirkis, bet tie jie rodė
pasaulininkų, kaičių liečiusius lauką, ypač gryvą,
jos sunūs moka laisvę mylėti ir už jas. Tačiau

! Klūsta Tie kūčiai, gafvoja, kord ūjems
tarisv iškoros kilti, kord Toktak tarisvė persianti
prišvietė. Ne! Tarisv yra paskama kūčiai
jei tie persiarkojimo kaičiai. Išvadavimasis —
tai tik nukaitinimo laikas. Tiesiog laukiuoti ne.

lai, iki pakeitimus, formos. Iš kurios, iš kurios
laisvės iš neturėti, stoveti, mūsy verklas, tikslas
perspektyvoje. Taip iš kiekvienuom egižiuojan-
čiam individualių, taip ir mūsy tauriui, stovėj-
ti stovi daugybė liudinėjų su kuriomis jau-
keitės sensiblierių, ir mes jas peržiūrėsime
per galutį. O kada būtume tam paręgus. Turi-
me išsukelti glaudesnės tarpusavio egižius
jungiančius mūsų virus. Į vieną bendrą vie-
netą, arktiką pareigas nurodantinių būtes
tauta, laisvė. Taip iš kiekvienuom mechaniz-
mų, sensiblierių iš egižiuojančių, taip ir
mūsy taurė yra savo tikslas mechanizmas.

o mes - ias bālyas. Kiekvienam mechanizmam atstinkamai darlis yra pūtina ir jis išspildo savo ferneklas, be kurias mačiausios darlis yra jau Erdmas leukumas. Taip ie mes Tuirinėjame. Taip iš atstinkinio taustinio mechanizmų dalimi atlikdami savo pareiga iš Tuirinei taarnauti Tarpa, kad jis jurekty. Tik tuomet Tarpa bus givys užstripi.

Mes yra pareiga kaip tikės taustos sume-

gerpti ir myleti savo tevynę, kuri munis
sutiekė garsiai būti išs valikoris ir gyventi

Mario's žemėje - Didžiulys žemėje, kurios
vargas nuo senų laikų ėmėsi, pasauliui
kurius laukose girdėti milžinėliai kapiai, triadai
jantiniai tauri, karsantys buvo me iš kuo 'me'
tuomi patiri. Mūsyg ateičiai jei jas gerbiauvis
pilklauso nuo mūsų pačių. Jodel adikciai būtų pasi-
nuosėjęs, kaičių paruošyti kitiems, stebintis

nenuisloja darbā vienam uz visus visiem
un vienā, pārlatīti pagrindu visu pagrindu
mūsu Tautas atēties gēzave... Nevislaicīgi
viss nākamais ir tālākā visus iepācēs vīc-

Mes peruvianos atentos, visas jegas
ningumo ir laepusario solidarumo egdime
tauime kertis į vieną Tautų liniją keldam
tautų samone, stoveli. Tautistumis sorygū
tik todo galesimė atsiskri. Toki kaip paribdin
karo ardrosė re išgaudėje vengrijos.
Tik su turiu gyvenimo pagrindu, tik su
karštuoju kultisku mūšiu, mes vėl galesimė pan
duti, pasauliniui kiek mes verti, je kad mun
turi pati laisvai eiti gyventi tame.

Diebtame ir atidiebtame ūgenys bei
Ro prieglojome į eis aplati - ēm išlabor te
nėvybę iš ūgenys mūsų.

Volume 1 Number 1 • January 1991 • ISSN 1062-1024

tik su karšta broliška meile, mes vis galėsime parodyti pasauliuui, kiek mūsų verti, parodyti, kad mums turi būti laisva vieta gyventi Jame.

Dirbkime ir atiduokime Tėvynei ta
ką privalome! Jai duoti tai dabar - vi
nybe ir Tėvynės meile.